

कावे दिवाकरः । तदा नित्यं जयं लाभं विपरीतन्तु
उःखदम्” इति कावभेदेन फलम् “वामे वा दक्षिणे
वापि यत्पाप्याक्रम्यते स्वरः । कृत्वा तत्पदमाद्यञ्च यात्वा
भयति सिद्धिदा” इति वृहन्नाडीकस्य यात्वाफलम् ।
नाडीसंज्ञे ५० नाद्यामेव स्नेहोऽस्य । नाडीमात्रसारे अति
क्षणे शिवहारपात्रे भट्टिणि शब्दः ।

नाडीहिरु ५० नाडीप्रधानो हिरुः । हिरुभेदे राजनिः ।
माणक ति० न अणकः कुक्षितः नशब्देन “सह सुपां” सं०
ऽकुक्षितभिन्ने २सुद्राचिह्नितनिष्कादौ “तुलायाश्च-
नमानानां कूटकक्षाणकस्य च । एभिश्च व्यवहर्त्ता यः
स द्वाप्योदण्डस्तमम्” याज्ञः ।

नाथ दवे (उपतामे) प० आशिवि आत्म० ऐश्वर्येऽर्चने च पर०
आत्मकं सेट् नाथति दुनोति ईदं याचते इत्यर्थः
नाथते आशंसते इत्यर्थः । अनाथीत् अनाथिष्ट । ननाथ-
ये अदित् अनाथत् । नाथः । अणोपदेशत्वात् सति
निमित्ते न अत्यम् प्रनाथति । याचने “सन्तुष्टमिष्टानि
तमिष्टदेनं नाथन्ति के नाम न लोकनाथम्” नेप० “आ-
शिवि नाथः” पा० आशीर्वादे एवात्मनेपदविधानात्
उपतापयाचनादौ परस्मैपदित्वम् अतएव काव्यप०
“दीनं त्वामनुनाथते कुचयुगम्” इति च्युतसंस्कृतिदोषे
उदाहृत्योक्तं यथा अत्र अनुनाथते इति । सर्पिभो
नाथते इत्यादावशिष्येव नाथतेरात्मनेपदं विहितम् ।
“आशिवि नाथः” इति सू० अत्र तु याचनमर्थः तस्मात्
“दीनं त्वामनुनाथति स्तमयुगमिति” पठनीयम् ।

नाथ ५० नाथ ऐश्वर्ये अच् । स्वामिनि ईश्वरे हेमच० । “अन-
र्थमर्थेण तमहि नाथः” कुमा० “त्रिकोक्तायेन सतां
मधद्विपः” रघुः ।

नाथवत् ति० नाथ+अत्यर्थे सतृप् मस्य वः । पराधीने
अमरः स्त्रियां ङीप् । “विष्णुना श्रीरिवेन्द्रेण भर्त्ता
नाथवतो सती” रामा० सुन्द० १७अ० “याः स ता
लोकनाथेन नाथयत्यः पुराऽभवन्” भा०भौ० ५अ०

नाथहरि ५० नाथं हरति स्थानान्तरं नयति हृ-इत् ।
पशो सि०को० ।

नाद ५० नद-चञ् । १शब्दे अमरः । २अनुस्वारशुद्ध्यायं
अर्द्धचन्द्राकृतिवर्णभेदे १वृक्षस्वरूपवर्णभेदे वर्णविशेष-
व्यञ्जके बाह्यप्रयत्नभेदे “कण्ठमन्त्रे तु घोषाः स्युः संवता
नादप्राणिनः” पा०शिखा “संविदानन्दविभवात् सकलात्
वरनेश्वरात् । आशौचक्रिस्ततो नादस्तथाहिन्दुसह-

ज्वः । नादो विन्दुश्च बीजञ्च स एव त्रिविधो मतः ।
भिद्यमानात् पराहिन्दोरुभयात्मारवोऽभवत् । स रयः
श्रुतिसम्पन्नः शब्दं ब्रह्माऽभवत् परम्” शार०ति० । “तत्र
सत्वप्रविष्टा चित् शक्तिशब्दवाच्या परमाकाशावस्था सैव
सत्वप्रविष्टा रजोऽनुविद्धा नादशब्दवाच्या अव्यक्तावस्था”
पदार्थदर्शः । “नाभेरुर्द्धं हृदि स्थानान् सारुतः प्राण-
संज्ञकः । नदति ब्रह्मरन्ध्रं तेन नादः प्रकीर्तितः”
“आकाशाग्निमरुज्जानो नाभेरुर्द्धं ससुहृन् । सुखेऽ-
तिव्यक्तमायाति यः स नाद इतीरितः । स च प्राणि-
भवोऽप्राणिभवश्चोभयसम्भावः । आद्याः कायभवो बीजा-
दिमवस्तु द्वितीयकः । तृतीयोऽपि च वंशादिभव इत्यं
त्रिधा मतः । यदुक्तं ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मपन्थिश्च यो
मतः । तन्मध्ये संस्थितः प्राणः प्राणाद्विस्सृज्यते ।
वज्रिप्राकृतसंयोगाद्वाद्ः ससुपजायते । न नादेन विना
गीतं न नादेन विना स्वरः । न नादेन विना रागस्त-
ज्जाज्ञादात्मकं जगत् । न नादेन विना ज्ञानं न नादेन
विना शिवः । नादं रूपं परं ज्योतिर्मादरूपो परं
हरिः” सङ्गीतदा० ५स्रोतरि निघण्टुः । इशब्दाभि-
व्यञ्जके कर्णशक्त्युत्तीर्णयोगविभागे श्वरस्वामी “नाद-
वृद्धिपरा” जै०१।१।७छ० “यच्चैतत् वज्रभिर्भेरीभाध-
मद्भिः शब्दसुधारयद्भिर्महान् शब्दः उपलभ्यते । तेन
प्रतिपुरुषं शब्दावयवप्रचय इति गम्यते नैवं निरवयवो-
हि शब्दः अवयवभेदानवगमात् निरवयवत्वाच्च सह-
चानुपपत्तिः अतो न वर्धते शब्दः । कर्णशक्त्युत्ती-
रमण्डलस्य सर्वां नेभिं व्याप्नुवद्भिः संयोगविभागैर्नैरन्त-
र्येण अनेकशेषहृणात् महान् इव अवयववान्
इवोपलभ्यते, संयोगविभागाः नैरन्तर्येण क्रियमाणाः
शब्दमभिव्यञ्जयन्तो नादशब्दवाच्याः । तेन नादशैक
वृद्धिः न शब्दोति” श्वरभा० ।

नादमुद्रा स्त्री “उदिरुर्द्धीकृताङ्गुष्ठा दक्षिणा नादमुद्रिकाः”
तन्त्रसारोक्ते सुद्राभेदे ।

नादवत् ५० नादो बाह्यप्रयत्नभेदे उच्चारणे साधनतयाऽ-
त्यस्य सतृप् मस्य वः । १नादरूपबाह्यप्रयत्नोच्चार्यवर्ग्य
द्वितीयवर्णादौ “घोषवतो नादवतो महाप्राणस्य” सि०को०
२शब्दमुक्ते च । [२वर्णभेदे च ।

नादविन्दु ५० उपनिषद्भेदे १उपनिषत्शब्दे ५० दृश्यम् ।

नादिन् ति० नद-णिनि । १शब्दकारिणि स्त्रियां ङीप् ।
“प्रमथ्यमनावर्णवधीरनादिनी” रघुः काव्यज्ञेरे त्रिशी